

РЕШЕНИЕ

№ 432

гр. София, 21.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 09.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **9440** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 29, ал. 5 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, наричан за краткост по-надолу само Закона, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на К. И. П. с адрес: [населено място], ул. „6-ти септември” № 37 срещу Решение № 2-65/13.09.2012 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, наричана за краткост по-надолу само Комисията.

В жалбата, от съда се иска оспорваното решение да бъде отменено, като незаконосъобразно. Оспорващата твърди, че никога не предоставяла жилището си на никого като явочна квартира и не е подписвала никакви документи. Срещала се е единствено със свои колеги от В., където е завършила образованието си. Инвокирани са доводи, че оспорващата е била преводач от полски и е превеждала полски филми, а отношенията ѝ със завод „Х. Н.” в [населено място] са приключили през 1984 г., когато е приключило разпределението ѝ. Според жалбоподателката съдържащата се в документите информация, от които е направено заключението за принадлежност към ДС е твърде оскъдна, поради което не може да се заключи, че е вярна. Най-вероятно с нея е била осъществено среща с лице, което тя не е познавала и при проведения разговор, то е заключило, че П. е била готова да сътрудничи на службите за сигурност

на режима.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява лично. Пълномощникът ѝ адвокат Р. жалбата.

Ответникът по оспорването, в лицето на Комисията, чрез юрисконсулт Т., намира жалбата за неоснователна. По време на проведеното по делото открито съдебно заседание се поддържа становището, че оспореното решение е законосъобразно – издадено е от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правните разпоредби.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че административното производство е започнало по искане на К. П. със заявление вх. № 7099/24.07.2012 г. Същата не е заемала публична длъжност и не е извършвала публична дейност по смисъла на Закона, поради което принадлежността ѝ към някоя от визираните структури не е обявена служебно.

Документите, въз основа, на които е установена принадлежността ѝ към органите по ал. 1 от Закона са: извлечение от регистрационен дневник, след предаването му на Комисията - 2 листа, в който: под № 71575 на 12.12.1984 г. е вписана регистрацията на агент, с псевдоним „П.” и последна страница от дневника, от който е видно, че е прошнурован, прономерован и подпечатан с печата на поделението ПГУ-ДС на 04.07.1985 г. и картон, обр. 6, в който е отразено, че К. И. П. е вербована на 12.12.1985 г. на идейно-политическа основа. Тя е действала като съдържател на явочна квартира с псевдоним „П.” и ѝ е даден е л. д. № 71575, в СГУ 02-03. Видно от писмо № 154/19.03.1990 г. на началник на отдел 02 ДС СГУ до Началника на отдел 03 ДС определен брой явочни квартири, между които тази под № 71575, с псевдоним „П.” са били изключени по целесъобразност, а материалите са унищожени.

Приемайки, че са налице материално правните предпоставки, компетентният административен орган е упражнил дадените от закона правомощия, като е издал Решение № 2-654/13.09.2012 г., с което е обявена принадлежността К. И. П. към органите по чл. 1 от Закона. В решението е посочено, че оспорващата е осъществявала сътрудничеството си в качеството на съдържател на явочна квартира и е осъществявала дейността си под псевдоним „П.”.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е съобщено на Н. И. К., чрез изпращането му по пощата, като видно от приложеното по делото известие за доставяне, същото е получено на 17.09.2012 г., от неустановено лице. Върху документа, няма отбелязване, дали същият е връчен лично на адресата. По тази причина, следва да се приеме, че подадената чрез административния орган жалба вх. № 9061 от 29.09.2012 г. е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна срещу акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

По силата на чл. 31, ал. 1, т. 2 от Закона, всеки има право да поиска да бъде извършена проверка за него или за неговите починали съпруг/а или роднини по права линия до втора степен включително за установяване на принадлежност към органите по чл. 1 от Закона, съгласно който обявяването на принадлежност на български граждани, заемащи публични длъжности или извършващи публични дейности, към органите по ал. 1 се извършва при условията и по реда предвидени в него. В разглеждания казус не се спори, че П. не е заемала публична длъжност и не е извършвала публична дейност, поради което решението на Комисията е издадено въз основа на направено от нея искане.

Административното производство по установяване и обявяване на определена категория лица за принадлежали към органите по чл. 1 от Закона и решението на Комисията, с което завършва това производство имат регистрационен характер. Те не създават нито права, нито задължения за лицата, за които има данни, че са сътрудничели на посочените органи. Комисията осъществява своите правомощия, чрез издаване на решения, в които се обявяват имената на определени лица, като целта на закона е да се сведе до знанието на членовете на съвременното гражданско общество на факти, които биха могли да имат нееднозначна морална и обществена оценка. Тези административни актове, установяват и удостоверяват наличието на конкретно обстоятелство - принадлежало ли е лицето, заемащо публична длъжност към съответните държавни служби, посочени в закона.

Съгласно чл. 24 от Закона, принадлежност към органите по чл. 1 от същия закон се установява при наличие на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник на горепосочените органи. Дейността като съдържател на явочна квартира, за каквато е обявена оспорващата, е форма на дейност по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 4 от ДР на закона и попада в кръга на дейностите, извършвани от лицата, оказвали негласна помощ на посочените в чл. 1 от Закона органи. Това обстоятелство се установява въз основа на изрично и изчерпателно изброените в нормата на чл. 25, ал. 1 от Закона документи, като са разграничени различни хипотези според вида дейност. Според приложимата за конкретния случай разпоредба на чл. 25, ал. 1, т. 3 от закона, установяването на дейност като секретен сътрудник се извършва на базата на следните документи, съдържащи се в информационните фондове: собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител; наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители. Граматическото тълкуване на цитираната разпоредба налага извода, че изброяването на тези документи е алтернативно, а не кумулативно. Наличието на който и да е тях, в случая - извлечение от регистрационен дневник, регистрационни карти и други, описани по-горе е достатъчно основание за обявяване на принадлежност по смисъла на Закона. Изброените документи са от кръга на посочените в чл. 25, ал. 1, т. 3 на закона и същите носят достатъчно информация, за да може да се направи извода, че оспорващата е била секретен сътрудник на отдел 02-30 СГУ. Следва да се отбележи, че в административно производство, провеждано по Закона, органът упражнява правомощията си при условията на обвързана компетентност, т. е. без възможност за избор и свободна преценка между два и повече

нормативно допустими правни резултата. След като изискващите се по чл. 25, ал. 1, т. 3 предпоставки са налице по отношение на проверяваното лице, то за комисията не съществува друга възможност, освен да обяви принадлежността му към ДС, което е направено посредством оспореното решение. В този смисъл не е без значение и постановеното от Конституционния съд на Р. Б. Решение № 4 С., 26 март 2012 г. по конституционно дело № 14 от 2011 г (Обн., ДВ, бр. 28 от 06.04.2012 г.), с което е отхвърлено искането на тричленен състав на Върховния административен съд за установяване на противоконституционност на чл. 25, т. 3 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (обн., ДВ, бр. 102 от 19 декември 2006 г., последно изменен, ДВ, бр. 48 от 24 юни 2011 г.) в частта “документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители”.

По изложените съображения, съдът намира за неоснователни релевираните от оспорващата доводи, относно неправилна преценка на органа на описаните документи. Сред тях не са налице саморъчно написани документи, но са налице други такива, предвидени от законодателя, които потвърждават установената принадлежност на оспорващия към органите по чл. 1 от Закона.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предвидената форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставено в сила.

По отношение на направеното в жалбата искане решението да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне, при което да се посочат трите имена на вербовалия оспорващата служител, съдът намира, че същото е недопустимо, поради което следва да бъде оставено без разглеждане. Характерът на настоящето административно производство не дава възможност за отмяна на оспореното решение и връщането му за ново произнасяне, с цел посочване на трите имена на служителя, посочен в някой от изброените документи, въз основа на които е обявена принадлежността на дадено лице към органите по чл. 1 от Закона. Самите документи и вписванията в тях следва да се преценяват единствено до толкова, до колкото се отнасят към лицето, което е обект на проверката.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител не е поискал такива, на същият не следва да се присъждат разноси.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. И. П. с адрес: [населено място], ул. „6-ти септември” № 37 срещу Решение № 2-65/13.09.2012 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на К. И. П. с адрес: [населено място], ул. „6-ти септември” № 37 срещу Решение № 2-65/13.09.2012 г. на Комисията за

разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, в частта, в която се иска отмяна на решението и връщане на преписката административния орган за ново произнасяне, при което да се посочат трите имена на вербовалия оспорващата служител.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 9440 от 2012 г. по описа на АССГ в тази му част.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Р. Б..